

Riera de Ribes

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Zona Terramar
Emplaçament La desembocadura se situa al costat de l'estació depuradora d'aigües residuals

Coordenades:

Latitud: 41.22427
Longitud: 1.78307
UTM Est (X): 398001
UTM Nord (Y): 4564368

Classificació

Número de fitxa 08270 - 671
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Segle Sense data
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Aquesta zona es veu especialment alterada per la sobrefreqüentació humana, l'abocament de deixalles sòlides i les infraestructures de depuració d'aigües residuals, d'un camp de golf i un hotel d'apartaments.

Protecció Legal
Observacions protecció: BOE 176 24 de Juliol de 2001

Accés Obert

Ús actual: Social

Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Sitges, Pl Ajuntament n/s, Sitges 08870

Autoria de la fitxa Laia Massansalvador Soler

Data de registre de la fitxa: dt., 04/07/2006 - 02:00

Descripció

La riera de Ribes neix al terme de les Cabanyes, a l'Alt Penedès, i desemboca al terme de Sitges. La desembocadura de la riera és un espai limitat per la platja, la via de ferrocarril de RENFE i els terrenys de l'estació depuradora d'aigües residuals. En aquest espai, la riera forma una petita llacuna de 1'5 hectàrees, on es barreja l'aigua de la riera i el seu aquífer d'aigua dolça amb l'aigua de la Mediterrània, actuant com a indret pont entre les grans zones humides dels deltes del Llobregat i de l'Ebre. La vegetació que hi abunda són herbassars de ruppia, jonqueres i restes de salicornar. A la platja hi creix la vegetació anual colonitzadora de cúmuls de restes orgàniques i graves amb crucianel·la. Pel que fa a la fauna vertebrada, s'hi detecten llisses i anguiles com a fauna marina i, en èpoques de pas, s'hi poden veure el martinet blanc, la gamba roja vulgar o altres ocells limícoles que s'hi aturen. Durant l'hivern, hi podem veure diferents aus aquàtiques, com per exemple el corb marí emplomallat, el cabussó emplomallat o el gavot. A les rieres del massís del Garraf hi ha, barrejades amb bosquines d'alzines, alguns caducifolis i arbres de ribera esparços, com àlbers (*populus alba*) i plataners (*platanus hispanica*) i petits fragments de comunitats de ribera, amb avellaners (*corylus avellana*), per exemple. La comunitat arbòria més freqüent, present en forma de petites bosquines, és l'omeda amb mill gruà, on s'hi troben representades algunes de les espècies de caire euro-siberià que es troben també a l'alzinar, com l'arç blanc (*crataegus monogyna*), el sanguinyol (*cornus sanguinea*), lleteresa de bosc (*euphorbia amygdaloides*) o el mill gruà (*ithospermum purpurocaeruleum*).

Observacions:

Sense cap figura de protecció, sols de l'agència catalana de l'aigua. Llei de l'aigua: Reial Decreto Legislativo 1/2001 del 20 de julio .BOE 176 24 de Juliol de 2001.

Bibliografia

LUNA I TOMÀS, Gonçal (2004). "Parcs del Garraf, Olèrdola i el Foix. Barcelona" Diputació de Barcelona. III Trobada d'Estudiosos del Garraf comunicacions presentades els dies 19 i 20 de novembre de 1998 al Museu de Gavà Trobada d'Estudiosos del Garraf (3ª:1998:Gavà). [Barcelona] : Diputació de Barcelona, Servei de Parcs Naturals, 2000.

IV Trobada d'Estudiosos del Garraf : comunicacions presentades el dia 21 de novembre del 2002 a Vilanova i la Geltrú. Trobada d'Estudiosos del Garraf(4a: 2002: Vilanova i la Geltrú). [Barcelona] : Diputació de Barcelona, Xarxa de Municipis, Xarxa de Parcs Naturals, 2004.

